

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА
ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
КАФЕДРА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ТА
ТУРИСТИЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ**

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

СПЕЦІАЛІЗОВАНІ ТУРИСТИЧНІ РИНКИ

(назва навчальної дисципліни)

освітній ступінь

бакалавр

(назва освітнього ступеня)

галузь знань

24 Сфера обслуговування

(шифр і назва галузі знань)

спеціальність

242 Туризм

(код і назва спеціальності)

освітня програма

Туризм

(код і назва спеціальності)

тип дисципліни

вибіркова

(обов'язкова / вибіркова / факультативна)

ПОГОДЖЕНО:

Голова ради якості вищої освіти факультету

Григорук О.І. Яковенко О.І.

(підпис, ініціали, прізвище)

РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою управління підприємницькою та туристичною діяльністю протокол № 7 від 24.12.19

Завідувач кафедри

М.М. Сокопа

(підпис, ініціали, прізвище)

Розробники програми:

викладач кафедри управління підприємницькою та туристичною діяльністю Бикова Г.В.

Рецензенти програми:

д.е.н., професор Захарченко В.І.

к.е.н., доцент Шевченко-Перепьолкіна Р.І.

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна	Заочна
Кількість кредитів: 4	<i>Лекції:</i>	
	24	6
Модулів: 1	<i>Практичні заняття:</i>	
Загальна кількість годин: 120	-	
Рік вивчення дисципліни за навчальним планом: 3/1	<i>Лабораторні заняття:</i>	
	-	
Семестр: 5/2	<i>Семінарські заняття:</i>	
	24	6
Тижневе навантаження (год.):	<i>Консультації:</i>	
- аудиторне: 4	-	
- самостійна робота: 8	<i>Індивідуальні заняття:</i>	
Форма підсумкового контролю: залік	-	
Мова навчання: українська	<i>Самостійна робота:</i>	
	72	108

2. МЕТА ДИСЦИПЛІНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Спеціалізовані туристичні ринки» є процеси формування та розвитку спеціалізованих напрямів туристичної галузі, що забезпечують реалізацію різноманітних туристичних потреб населення, сприяють оздоровленню нації, підвищенні працездатності, розвитку фізичних і духовних якостей членів суспільства.

Метою вивчення навчальної дисципліни «Спеціалізовані туристичні ринки» є формування знань і навичок аналізу потенціалу туристичних ресурсів світу спеціалізованих напрямів відпочинку та їх ефективного функціонування.

Передумови для вивчення дисципліни «Спеціалізовані туристичні ринки» базуються на вивченні таких дисциплін як «Географія туризму», «Організація туризму».

Міждисциплінарні зв'язки: «Спеціалізовані туристичні ринки» є підґрунтям для вивчення дисциплін: «Спеціалізовані види туризму», «Організація туризму».

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни «Спеціалізовані туристичні ринки» студент повинен набути такі результати навчання:

1. **Знання:** світової та регіональної системи і комплексів туристичної спеціалізації, в яких отримали розвиток напрямки спеціалізованого туризму; структури напрямів спеціалізованого туризму світу; різновидів спеціалізованого туризму світу й України та особливостей їх функціонування; основних показників, що характеризують тенденції розвитку світового ринку спеціалізованих туристичних послуг.

2. **Уміння:** характеризувати потенціал регіону (окремо взятої території, локальної ділянки) за наявністю розвитку спеціалізованих напрямів туристичної галузі, з подальшим виявлення найбільш цікавих туристичних об'єктів; аналізувати різноманітний туристичний потенціал певного регіону (території, місцевості, туристичної ділянки), згідно з найбільш привабливими для даного регіону напрямками; визначати найбільш перспективний напрямок подальшого розвитку туристичної галузі, спираючись на природні та природоохоронні об'єкти, особливості клімату, мінералізації водних ресурсів тощо; характеризувати туристичні системи світу за їх придатністю

до створення ідеальних умов для розвитку різноманітних видів спеціалізованого туризму.

3. *Комунікація*: навички продуктивного спілкування зі споживачами туристичних послуг, встановлювати зв'язки з експертами туристичної та інших галузей.

4. *Автономність та відповідальність*: управляти своїм навчанням з метою самореалізації в професійній туристичній сфері, виявляти проблемні ситуації, демонструвати виконання професійних завдань у стандартних та невизначених ситуаціях.

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назви модулів / тем	Кількість годин (денна форма навчання)							Кількість годин (заочна форма навчання)						
		Аудиторні	Лекції	кі (практичні	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота	Аудиторні	Лекції	кі (практичні	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота
1.	Вступ до курсу «спеціалізовані туристичні ринки».	8	4	4				10							17
2.	Спеціалізовані туристичні ринки в Україні	8	4	4				12	4	2	2				18
3.	Спеціалізовані туристичні ринки в Європі.	8	4	4				14							18
4.	Спеціалізовані туристичні ринки в Азії.	8	4	4				12	4	2	2				17
5.	Спеціалізовані туристичні ринки в Америці.	8	4	4				10							17
6.	Спеціалізовані туристичні ринки в Африці та Австралії.	8	4	4				10	4	2	2				17
Проміжний модульний контроль								4							4
Разом:		48	24	24				72							108

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст навчальної дисципліни за темами

Тема 1. Вступ до курсу «спеціалізовані туристичні ринки».

Основні підходи до розуміння поняття «спеціалізовані туристичні ринки». Види спеціалізованого туризму. Культурно-пізнавальний як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості. Лікувально-оздоровчий туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості. Ностальгійний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості. Діловий туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські

та маркетингові особливості. Водний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості. Гірськолижний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості. Екологічний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

Тема 2. Спеціалізовані туристичні ринки в Україні.

Географія лікувально-оздоровчого туризму в Україні. Географія екологічного туризму в Україні. Географія спелеотуризму в Україні. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму. Географія етнічного туризму в Україні. Географія фестивального туризму в Україні. Географія релігійно-паломницького туризму в Україні. Найвідоміші маршрути пішохідного туризму в Україні. Центри розвитку гірськолижного туризму в Україні. Замковий туризм в Україні. Релігійний туризм та паломництво в Україні. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Україні. Народна архітектура регіонів України.

Тема 3. Спеціалізовані туристичні ринки в Європі.

Географія лікувально-оздоровчого туризму. Географія екологічного туризму. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму. Географія етнічного туризму. Географія фестивального туризму. Географія релігійно-паломницького туризму. Найвідоміші маршрути пішохідного туризму. Центри розвитку гірськолижного туризму. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Європі. Інші види туризму в Європі.

Тема 4. Спеціалізовані туристичні ринки в Азії.

Географія лікувально-оздоровчого туризму. Географія екологічного туризму. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму. Географія етнічного туризму. Географія релігійно-паломницького туризму. Центри розвитку гірськолижного туризму. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Азії.

Тема 5. Спеціалізовані туристичні ринки в Америці.

Географія лікувально-оздоровчого туризму. Географія екологічного туризму. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму. Географія етнічного туризму в Америці. Географія релігійно-паломницького туризму. Центри розвитку гірськолижного туризму. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Америці.

Тема 6. Спеціалізовані туристичні ринки в Африці та Австралії.

Географія лікувально-оздоровчого туризму. Географія екологічного туризму. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму. Географія етнічного туризму в Африці та Австралії. Географія релігійно-паломницького туризму. Центри розвитку гірськолижного туризму. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Африці та Австралії.

5.2. Тематика семінарських занять.

Тема 1. Вступ до курсу «спеціалізовані туристичні ринки».

1. Культурно-пізнавальний як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

2. Лікувально-оздоровчий туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

3. Ностальгійний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

4. Діловий туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

5. Водний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

6. Гірськолижний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

7. Екологічний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

Тема 2. Спеціалізовані туристичні ринки в Україні.

1. Географія лікувально-оздоровчого туризму в Україні.
2. Географія екологічного туризму в Україні.
3. Географія спелеотуризму в Україні.
4. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму.
5. Географія етнічного туризму в Україні.
6. Географія фестивального туризму в Україні.
7. Географія релігійно-паломницького туризму в Україні.
8. Найвідоміші маршрути пішохідного туризму в Україні.
9. Центри розвитку гірськолижного туризму в Україні.
10. Замковий туризм в Україні.
11. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Україні.
12. Народна архітектура регіонів України.

Тема 3. Спеціалізовані туристичні ринки в Європі.

1. Географія лікувально-оздоровчого туризму.
2. Географія екологічного туризму.
3. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму.
4. Географія етнічного туризму.
5. Географія фестивального туризму.
6. Географія релігійно-паломницького туризму.
7. Найвідоміші маршрути пішохідного туризму.
8. Центри розвитку гірськолижного туризму.
9. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Європі.
10. Інші види туризму в Європі.

Тема 4. Спеціалізовані туристичні ринки в Азії.

1. Географія лікувально-оздоровчого туризму.
2. Географія екологічного туризму.
3. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму.
4. Географія етнічного туризму.
5. Географія релігійно-паломницького туризму.
6. Центри розвитку гірськолижного туризму.

7. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Азії.

Тема 5. Спеціалізовані туристичні ринки в Америці.

1. Географія лікувально-оздоровчого туризму.
2. Географія екологічного туризму.
3. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму.
4. Географія етнічного туризму в Америці.
5. Географія релігійно-паломницького туризму.
6. Центри розвитку гірськолижного туризму.
7. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Америці.

Тема 6. Спеціалізовані туристичні ринки в Африці та Австралії.

1. Географія лікувально-оздоровчого туризму.
2. Географія екологічного туризму.
3. Географія та спеціалізація сільського зеленого туризму.
4. Географія етнічного туризму в Африці та Австралії.
5. Географія релігійно-паломницького туризму.
6. Центри розвитку гірськолижного туризму.
7. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Африці та Австралії.

5.3. Організація самостійної роботи студентів.

Самостійна робота студента (далі – СРС) як невід’ємна складова освітнього процесу у вищому навчальному закладі є однією з форм оволодіння навчальним матеріалом поза межами аудиторної роботи, в час, вільний від обов’язкових навчальних занять. Кожен вид самостійної роботи фіксується в академічному журналі окремою графою. Результативність виконання конкретних завдань для СРС оцінюється в балах від «0» до «5» і фіксується в академічному журналі. СРС може містити крім обов’язкової складової, ще й вибірку. Обов’язкова складова СРС передбачає опанування програмного матеріалу дисципліни. Вибіркова складова передбачає виконання завдань, які студент вибирає з метою підвищення свого професійного рівня, особистого рейтингу.

Загальний обсяг СРС з дисципліни «Спеціалізовані туристичні ринки» становить 72 год. для студентів денної форми навчання та 108 годин для студентів заочної форми навчання.

Основні види самостійної роботи, які запропоновані студентам для засвоєння теоретичних знань з дисципліни «Спеціалізовані туристичні ринки»:

- опрацювання теоретичних основ прослуханого лекційного матеріалу з використанням конспекту лекцій, підручника, довідкової літератури;
- підготовка до семінарських занять;
- вивчення окремих питань, що винесені на самостійне опрацювання;
- пошукова робота за допомогою електронних джерел;
- виконання тестових завдань;
- підготовка до проведення поміжного (модульного) контролю та заліку.

Розподіл годин на виконання СРС

№ з/п	Вид самостійної роботи	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Опрацювання лекційного матеріалу	7	3
2.	Підготовка до семінарських занять	24	6
3.	Підготовка до модульного	4	4

	(проміжного) контролю		
4.	Опрацювання тем, винесених на самостійну підготовку, в тому числі конспектування за заданим планом	18	70
6.	Виконання ІНДЗ	14	20
7.	Робота з інтернет-ресурсами	5	5

Завдання для самостійної роботи студентів

№ з/п	Вид роботи	Кількість годин	Форми звітності
1.	<p>Тема 1. Вступ до курсу «спеціалізовані туристичні ринки».</p> <p>Дати визначення поняттям: культурно пізнавальний туризм, лікувально-оздоровчий туризм, ностальгійний туризм, діловий туризм, водний туризм, гірськолижний туризм, екологічний туризм.</p> <p>1.Етапи розвитку спеціалізованого туризму. 2.Спеціальні види туризму. 3.Основні мотиви та цілі спеціальних видів туризму. 4. Сутність видовищного туризму. 5. Туристичні ресурси та їх оцінка 6. Принципи класифікації туристичних ресурсів.</p>	10 (17)	Конспект, усне опитування, словник
2.	<p>Тема 2. Спеціалізовані туристичні ринки в Україні.</p> <p>1. Історичні етапи розвитку релігійного туризму в Україні 2. Історичні етапи розвитку ділового туризму в Україні 3. Історичні етапи розвитку екологічного туризму в Україні 4. Розвиток подієвого туризму в Україні</p> <p>Назвати і позначити на карті об'єкти природо – заповідного фонду державного значення в Україні, зокрема: заповідники, національні природні парки, дендропарки.</p> <p>1. Назвати бальнеологічні курорти України, та дати їх коротку характеристику. 2. Назвати гірськолижні курортів України, та дати їх коротку характеристику. 3. Назвати спа-курорти України, дати їх коротку характеристику. 4. Назвати приморські курорти України, дати їх коротку характеристику.</p>	12(18)	Конспект, усне опитування, контурна карта

	5. Назвати термальні курорти України, дати їх коротку характеристику		
3.	<p>Тема 3. Спеціалізовані туристичні ринки в Європі.</p> <p>1. Сучасні тенденції розвитку винного туризму в Європі</p> <p>2. Передумови розвитку сільського зеленого туризму в Європі.</p> <p>3. Фестивальний туризм в Європі: найпопулярніші події.</p> <p>4. Гірськолижний туризм в Європі: сучасний стан.</p> <p>Позначити на карті об'єкти природо – заповідного фонду державного значення Європи (кожен студент обирає країну самостійно), зокрема: заповідники, національні природні парки, дендропарки.</p> <p>1. Назвати бальнеологічні курорти Європи, та дати їх коротку характеристику.</p> <p>2. Назвати гірськолижні курортів Європи, та дати їх коротку характеристику.</p> <p>3. Назвати спа-курорти Європи, дати їх коротку характеристику.</p> <p>4. Назвати приморські курорти Європи, дати їх коротку характеристику.</p> <p>5. Назвати термальні курорти Європи, дати їх коротку характеристику</p>	14 (18)	Конспект, усне опитування, контурна карта
4.	<p>Тема 4. Спеціалізовані туристичні ринки в Азії.</p> <p>1. Назвати бальнеологічні курорти Азії, та дати їх коротку характеристику.</p> <p>2. Назвати гірськолижні курортів Азії, та дати їх коротку характеристику.</p> <p>3. Назвати спа-курорти Азії, дати їх коротку характеристику.</p> <p>4. Назвати приморські курорти Азії, дати їх коротку характеристику.</p> <p>5. Назвати термальні курорти Азії, дати їх коротку характеристику</p>	12(17)	Конспект, усне опитування,
5.	<p>Тема 5. Спеціалізовані туристичні ринки в Америці.</p> <p>1. Назвати бальнеологічні курорти Америки, та дати їх коротку характеристику.</p> <p>2. Назвати гірськолижні курортів Америки, та дати їх коротку характеристику.</p>	10(17)	Конспект,

	3. Назвати спа-курорти Америки, дати їх коротку характеристику. 4. Назвати приморські курорти Америки, дати їх коротку характеристику. 5. Назвати термальні курорти Америки, дати їх коротку характеристику		усне опитування
6.	Тема 6. Спеціалізовані туристичні ринки в Африці та Австралії. 1. Назвати бальнеологічні курорти Африки та Австралії, та дати їх коротку характеристику. 2. Назвати гірськолижні курортів Африки та Австралії, та дати їх коротку характеристику. 3. Назвати спа-курорти Африки та Австралії, дати їх коротку характеристику. 4. Назвати приморські курорти Африки та Австралії, дати їх коротку характеристику. 5. Назвати термальні курорти Африки та Австралії, дати їх коротку характеристику	10(17)	Конспект, усне опитування,
7.	Проміжний модульний контроль	4(4)	

Тематика індивідуальних (групових) завдань

ІНДЗ виконується студентами самостійно протягом вивчення дисципліни з проведенням консультацій викладачем дисципліни відповідно до графіка навчального процесу та оприлюдненні результатів під час проведення підсумкового практичного заняття з дисципліни.

1. Назвати і позначити на карті об'єкти природо – заповідного фонду державного значення Європи (кожен студент обирає країну самостійно), зокрема: заповідники, національні природні парки, дендропарки.
2. Описати ресурсне забезпечення екологічного туризму однієї з країн Європи.
3. Провести аналіз особливостей розвитку екологічного туризму в країнах Європи (на прикладі обраної країни)
4. Розробити класифікацію екстремальних, активних форм туризму та вказати на роль природних ресурсів у їхньому розвитку.
5. Зробити висновки щодо можливостей спеціальних видів туризму природничого характеру у розвитку туризму на конкретній локальній території.

6. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

- 6.1. *Форми поточного контролю: семінарські заняття, самостійні завдання*
- 6.2. *Форми проміжного контролю: модульна контрольна робота*
- 6.3. *Форми підсумкового контролю: залік*

7. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання: відповіді на питання (усні та письмові), доповіді; тести; реферати, есе; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; виступи на наукових заходах тощо.

Питання для самоопрацювання:

1. Культурно-пізнавальний як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.

2. Географія лікувально-оздоровчого туризму в Україні.
3. Сучасний стан розвитку ділового туризму в Європі.
4. Лікувально-оздоровчий туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.
5. Найвідоміші маршрути пішохідного туризму в Україні.
6. Замковий туризм в Україні.
7. Ностальгійний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.
8. Географія релігійно-паломницького туризму в Україні.
9. Географія релігійно-паломницького туризму в Європі.
10. Діловий туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.
11. Географія фестивального туризму в Україні.
12. Географія етнічного туризму в Європі.
13. Водний туризм як вид туризму, його технологічні, економічні, організаційні, управлінські та маркетингові особливості.
14. Географія етнічного туризму в Україні.
15. Центри розвитку гірськолижного туризму в Європі.

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

8.1. Шкала та критерії оцінювання знань студентів.

Результати навчання з освітніх компонентів оцінюються за 100-бальною шкалою (від 1 до 100) з переведенням в оцінку за традиційною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» – для семестрових екзаменів, курсових робіт (проектів) і виробничих практик; «зараховано», «не зараховано» – для заліків і навчальних практик). Шкала переведення балів подана в таблиці 1.

Таблиця 1.

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою	
	залік	
90-100	зараховано	
89-70		
51-69		
26-50	не зараховано	
1-25		

Підсумковий бал з навчальної дисципліни є сумою балів, одержаних за поточний та проміжний контроль.

Критерії оцінювання поточного та проміжного контролю визначаються Положенням про порядок оцінювання рівня навчальних досягнень здобувачів вищої освіти в умовах ЄКТС, яке прийнято в університеті із урахуванням вагових коефіцієнтів:

– поточного контролю:

для дисциплін, що завершуються заліком – 0,7;

– проміжного контролю:

для дисциплін, що завершуються заліком – 0,3.

Для визначення ступеня оволодіння навчальним матеріалом з подальшим його оцінюванням рекомендується застосовувати наступні рівні навчальних досягнень студентів (табл. 2):

Таблиця 2.

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів

Рівні навчальних досягнень	100-бальна шкала	Критерії оцінювання навчальних досягнень	
		Теоретична підготовка	Практична підготовка
		Студент	
Відмінний	100...90	вільно володіє навчальним матеріалом, висловлює свої думки, робить аргументовані висновки, рецензує відповіді інших студентів, творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань	може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань
Достатній	89...70	вільно володіє навчальним матеріалом, застосовує знання на практиці; узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускає незначні огріхи у порівняннях, формулюванні висновків, застосуванні теоретичних знань на практиці	за зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання
Задовільний	69...51	володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно, на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знає основні поняття навчального матеріалу	має елементарні, нестійкі навички виконання завдань
Незадовільний	50...26	має фрагментарні знання (менше половини) при незначному загальному обсязі навчального матеріалу; відсутні сформовані уміння та навички; під час відповіді допущено суттєві помилки	планує та виконує частину завдання за допомогою викладача
Неприйнятний	25...1	студент не володіє навчальним матеріалом	виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача

8.2. Критерії оцінювання під час аудиторних занять.

Досягнення студентів на семінарських заняттях, а також виконані ними індивідуальної та самостійної роботи оцінюються за шкалою від «0» до «5». Критерії оцінювання наводяться у таблиці 3.

Таблиця 3.

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів на семінарських заняттях

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно й аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Однак не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо не володіє навчальним матеріалом, однак фрагментарно, поверхово (без аргументації й обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Після завершення вивчення дисципліни викладач виводить середньозважений бал, що переводиться у 100-бальну шкалу (див. таблицю 4.) з відповідним ваговим коефіцієнтом.

**Таблиця переведення середньозваженого балу
за 100-бальною шкалою**

<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>	<i>100- бальна</i>	<i>сер. бал</i>
100	4,97–5,00	80	4,10–4,14	60	3,10–3,14	40	2,25–2,29	20	1,15–1,20
99	4,94–4,96	79	4,05–4,09	59	3,05–3,09	39	2,20–2,24	19	1,09–1,14
98	4,91–4,93	78	4,00–4,04	58	3,00–3,04	38	2,15–2,19	18	1,03–1,08
97	4,87–4,90	77	3,95–3,99	57	2,96–2,99	37	2,10–2,14	17	0,97–1,02
96	4,84–4,86	76	3,90–3,94	56	2,93–2,95	36	2,05–2,09	16	0,91–0,96
95	4,80–4,83	75	3,85–3,89	55	2,90–2,92	35	2,00–2,04	15	0,85–0,90
94	4,76–4,79	74	3,80–3,84	54	2,87–2,89	34	1,95–1,99	14	0,79–0,84
93	4,72–4,75	73	3,75–3,79	53	2,84–2,86	33	1,90–1,94	13	0,73–0,78
92	4,68–4,71	72	3,70–3,74	52	2,81–2,83	32	1,85–1,89	12	0,67–0,72
91	4,64–4,67	71	3,65–3,70	51	2,78–2,80	31	1,80–1,84	11	0,61–0,66
90	4,60–4,63	70	3,60–3,64	50	2,75–2,77	30	1,75–1,79	10	0,55–0,60
89	4,55–4,59	69	3,55–3,59	49	2,70–2,74	29	1,69–1,74	9	0,49–0,54
88	4,50–4,54	68	3,50–3,54	48	2,65–2,69	28	1,63–1,68	8	0,43–0,48
87	4,45–4,49	67	3,45–3,49	47	2,60–2,64	27	1,57–1,62	7	0,37–0,42
86	4,40–4,44	66	3,40–3,44	46	2,55–2,59	26	1,51–1,56	6	0,31–0,36
85	4,35–4,39	65	3,35–3,39	45	2,50–2,54	25	1,45–1,50	5	0,25–0,30
84	4,30–4,34	64	3,30–3,34	44	2,45–2,49	24	1,39–1,44	4	0,19–0,24
83	4,25–4,29	63	3,25–3,29	43	2,40–2,44	23	1,33–1,38	3	0,13–0,18
82	4,20–4,24	62	3,20–3,24	42	2,35–2,39	22	1,27–1,32	2	0,07–0,12
81	4,15–4,19	61	3,15–3,19	41	2,30–2,34	21	1,21–1,26	1	0,01–0,06

Підрахунки середньозваженого балу здійснюються з точністю до другого знака після коми. За таблицю 4 визначають кількість балів за 100-бальною шкалою, яку множать на ваговий коефіцієнт – 0,7 і отримують кількість балів за поточний контроль. Кількість балів за поточний контроль округлюють до цілих.

Кількість балів, отриманих студентом за поточний контроль, виставляється викладачем у відповідній графі академічного журналу до проведення проміжного контролю.

8.3. Критерії оцінювання модульної контрольної роботи.

Оцінювання проміжного контролю здійснюється за шкалою від «0» до «30» – для дисциплін, викладання яких завершується заліком.

Загальна оцінка за модульну контрольну роботу є середнім арифметичним оцінок за кожне питання/завдання, яка переводиться за 100 бальною шкалою (табл. 4.) та множиться на коефіцієнт 0,3.

8.4. Критерії оцінювання під час підсумкового контролю.

Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінюванні рівня опанування студентами навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ними певних видів робіт, зазначених у робочій програмі навчальної дисципліни.

Оцінка за семестр з дисципліни, з якої передбачений залік, виставляється після закінчення її вивчення (до початку екзаменаційної сесії) за результатами поточного (ваговий коефіцієнт – 0,7) та проміжного (ваговий коефіцієнт – 0,3) контролю. При цьому обов'язкової присутності здобувачів вищої освіти під час заліку не передбачено.

Залік отримує здобувач вищої освіти, який виконав всі види роботи, визначені в робочій програмі навчальної дисципліни й має достатню кількість балів за поточний контроль (не менше 35 балів) та проміжний контроль (не менше 16 балів).

**9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ,
ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА**
Технічні засоби для демонстрування презентацій (ноутбук, проектор).

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні

1. Астана Зіемеле. Аналіз сучасного стану та перспективи розвитку сільського зеленого туризму в Україні. Туризм сільський зелений. 2004. – № 1. С.8-13.
2. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. К.: ВПЦ «Київ. ун-т», 2001. 395 с.
3. Горішевський П., Васильєв Ю., Зінько Ю. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2003.
4. Грабовський Ю., Скалій О., Скалій Т. Спортивний туризм: навчальний посібник/ Тернопіль, 2008.
5. Дмитрук О. Ю., Щур Ю. В. Спортивно-оздоровчий туризм. К., 2008.
6. Дмитрук О.Ю. Екологічний туризм: Сучасні концепції менеджменту і маркетингу. Навчальний посібник. -2-е вид., перероб. Інфор. К.: «Альтерпрес», 2004.
7. Панкова Є. В. Туристичне краєзнавство: навч. посібник./ К.: Альтерпрес, 2003. 329 с.
8. Петранівський В.Л., Рутинський М.Й. Туристичне краєзнавство: Навч. посіб. / За ред. проф. Ф.Д.Заставного. К.: Знання, 2006. 576с.
9. Рутинський М. Зінько Ю. Сільський туризм: навчальний посібник/ К.: Знання, 2006.
10. Рутинський М. Й., Стецюк О. В. Музеєзнавство: Навч. посіб./ К.: Знання, 2008. 428 с
11. Сергеева Т.К. Экологический туризм: Учебник. М.: Финансы и статистика, 2004. Т. 1-7

Додаткові

12. Вацеба В. Я. Туристичне країнознавство: Конспект лекцій / Чернівецький національний ун-т ім. Ю. Федьковича. Чернівці: Рута, 2003. 32 с.
13. Данилюк А. Г. Народна архітектура Бойківщини. Житлове будівництво. Л.: Українські технології, 2004. 168 с.
14. Данилюк А. Скарби народної архітектури Гуцульщини: Етнографічний нарис. Л.: Логос, 2000. 135 с
15. Рутинський М.Й. Географія туризму України. Навч.-метод. посібн./ К.: Центр навчальної літератури, 2004. 160 с.